

[Transcript] 5:59 / Penicilin schází, ministr Válek zůstává. Proč?

Léto už je skoro pryč a mobil ti určitě přetéka epik zážitky zprázdiny. Studuješ a máš po 320, tak si vzáří skoč do prodejny T-Mobile. Prosímků z 10 GB dat, jenom za 30 kaček na prvních 30 dní. A dalších 6 měsíců si data obnovíš za luxusně nízkou cenu. Víc osimce z 10 GB za 30 korun ti řekneme na každé prodejně T-Mobile. V Česku dál chybí některé klíčové léky. Na Prahu podzimní sezóny, teda pravidelně přináší víc respiračních onemocnění, není jisté, jestli bude v lékárnách dostatek penicilinu i dalších základních léčiv. Minister zdravotnictví a místo před seda top 0 a 9, vlasti Melválek, čelí rostoucí kritice, za to, že po měsících problémů se situace zásadně nemění, dokonce se zhoršuje. Na jeho politickém postavení to ale zatím ne nechává výraznější stopu. Čím to je, že za ministrem přesvrší se problémy stojí jeho spolustraníci i vláda? Jak chce vlasti Melválek lékovou krizi řešit? A proč jsme se do ní vlastně dostali? Je středa 6. září, tady Jlenka Kabrhelová a 5.59. Spravodějský podcast se znam zpráv. Martin Čaban je komentátorem se znam zpráv. Ahoj, Martine. Ahoj, Jlenko. Martine, ty se dlouhodobě zabýváš českým zdravotnictvím, které už měsíce řeší problémy z dodávkami některých léků. Na Prahu podzimů zaznívají i varování, že teď té nadcházející sezonie respiračních chorob může být ještě hůř. Minister tvrdí, že má plan, že léků bude dost, lékárníci tvrdí, ale opak. Jak to v tuhle chvíli vlastně je? Situace je v tuhle chvíli, zajímavá, bych řekl. Ta hlavní debata se vede o penicilinových antibiotikách, ale těch lékových vpadků je pořád mnohem víc na scéně. Nicméně v případě penicilinu minister tvrdí, že je ho dost, i v tuhle chvíli, za tím, co desítky lékárníků i ty velké řetěstce prostě hlásí, že mají prázdné sklady. A zároveň minister tvrdí, že do konce listopadů přijede asi 300 tisíc krabiček penicilinových tablet a sirupů, co všem vypadá spíše nepravděpodobně a lékárníci jsou řekli ich právem dost skeptičtím. Počme ještě připomenout, než se rozvyprávíme, k čemu se všemů penicilin používá, a jak velký problém ten jeho výpadek představuje. Tak já nejsem ani lékař, ani farmaceutů, takže se nebudu pouštět do nějakých přednášech. Můžu říct, že obecně je penicilin velmi běžné a velmi levné. Tudíž obvykle velmi dostupné antibiotikum z poměrně úzkým spektrem účinku,

tu znamená, že když se tím lečíte,
tak to nedělá v tom těle nějakou další rotyku,
jako je poškozování třeba mikroflory ve střevech.
Takže v tom letom je penicilin užitečný,
používá se kledžbě streptokokových infekcí Angin,
především typicky, ale nejenom,
že infekcí třeba v dutině ústní.
A je možné ho něčím náhradit?
Dá se nahrazovat a lékaři a lékárníci to v tůle chvíli dělají
nahrazují ho amoxicilinem, což je ládka z podobným
ale neupleně stejným účinkem.
To spektrum účinku je v případě amoxicilinu okousek širší
a ten účinek není úplně stejný,
nicméně je pravda, že třeba v zahraničí
v některých případech i na ty diagnózy,
že čeští lékaři předepisují penicilin,
tak v některých zahraničních zemích
předepisují i jako lék první volby amoxicilin.
Takže ty léky jsou v podstatě zaměnitelné.
Na druhé strany, když se podíváš třeba do tabulek suklu,
kde se uvádějí ty výpadky léku,
tak u spoukstitěch penicilinových léku
je napsáno, že králka nahraditelné nejsou.
No a teď proč právě penicilinu je takový nedostatek?
Jak je proto důvod?
Do velké míry mi přijde, že to je asi smůla,
protože ho prostě do Česka přestali dodávat výrobci,
na které jsme spolehali.
A přitom ti výrobci byly nejméně 3.
Byl to Rakouský Sandos,
Slovenská BB Farma a Izraelská Teva.
Nysméně všichni této výrobci předušili dodávky
z různých důvodů,
zatímco Sandos a Teva vádejí výrobní a obchodní důvody,
tak Slovenská BB Farma nadvrdo píše,
ta úhrada v Česku je nastavená tak nízko,
že se jí nevyplatí, ten lek jsem dovážet.
Takže všichni tři výrobci v tomhle případě prostě vypadli
a penicilin nemá kdo do Česka dodat.
Zajímavé je, že já jsem měl v ruce analízu České asociace
farmaceutických firem,
ze které vyplivalo,
že pokud existuje jenom jeden dodavatel nějaké lekové skupiny,
tam se to bere po molekulách,

zemí to jeden lek, ale je to jedna leková skupina,
tak hrozí asi 30% riziko výpadku,
tohle jako pokud je jeden dodavatel,
a to se ve mochem týká si 70% účinných látek,
které jsou dodávány do Česka.
A když roztepočet tyhle dodavatelů,
tak logitky to riziko výpadku klesá
a utří dodavatelů, což je případ toho penicilinu,
tak by se to riziko mělo pohyvat někde kolem 4%,
ale překvapiví asi ta situace na tom globálním trhu je služité
a ta cenotvorba České lekové politiky je na to ličpatná,
že jsme si to schytali i přes těch letunízkou pravděprůmnost.
A ty už si to změňoval trošku v úvodu,
ale jak vážne jsou vlastně v tuhle chvíli tedy dopady
a co se dá čekat, že bude dál?
Je potřeba říct, že nemáme v rukách žádná,
souhrná, tvrdá data, na kterých bychom mohli jasně ukázat,
co se konkrétně děje, to je trošku nešťestí, ale to tak.
Máme řadu nepříjemných příběhů,
jednotlivých rodičů, kteří schání antibiotika pro děti, marně.
Kdyby náhodou prostě malý se narodil a fak měl trádýmu
nebo by se potřebovali paralen nebo neurofen.
Když jim dávají některá antibiotika, tak ty angíny se těm dětem vracují.
Skutečně jsou to nepříjemné příběhy.
Máme hlasit lekárnikou, kteří tě leky nemají ve svých skladech,
nemohou je u distributoru objednat.
Je se stále, setkáváme svýpadky především těch penicylinových antibiotik.
Vsi, co teď přez leto byla menší poptávka,
ale i tak jsme museli spoustu pacientů posílat zpátky klékaři.
Chybí některá penicylinová antibiotika,
chybí antibiotické nosníkapy.
Některí se dají za deset minut půlnock internetu,
aby náhodou neprošvihli několika minutový okamžik,
kdy ten distributor zveřejní nabídku,
několika balení, která v nisi budou moc objednat.
To jsou velmi nepříjemné situace
a to vůbec nechci zlechčovat na druhé straně.
V tomhle chybí nejde ož systémoz neoplošnou krizy,
která by měla nějaké široké dopady na veřejné zdraví.
Na druhé straně je pravda,
že ta podzimní sezoná respiračního nemocný.
To je začíná, takže uvidíme,
jak to bude vypadat a nepochymně za pár týdnů
může být výrazně hůž pokud se na té nabídkové straně

něco zásadního nestane.
Ještě bych možná doplnil,
že na to upozorně je třeba kolega Tomáš Ciker,
čef redaktor zdravotnického deníku,
že podle statistik a dostupných dat,
která má sukl, tak čistě podle očtu dovezených
a vydaných lejků by tady někde mělo
existovat asi 20 tisíc balení antibiotik,
která ošem nejsou těchhle v těch lékárnách,
do kterých chodí běžní občané
a my nevíme, kde jsou v tuhle chýly.
Pokud tam nedošlo k nějakým nilegálním černým reeksportům,
tak je možné, že mohou být v podezření nemocniční lékárny
a nemocnice, které se těmi leky mohou zásobovat
a mají dobré distribuční kanály.
Ale nezdá se, že by skutečně takové množství
ležilo i v těch nemocnicích.
Možné je, že protože nemocnice mají i výpadky
těch invitro penicilínů, které podávají k pacientům
nitrožilně, tak je možné,
že to teď nahrazují těmi tabletami,
které ještě mají v těch svých lékárnách.
Tady někde možná ještě koluje
par tisíc balení nějakých antibiotika,
protože možná ten důvod proš ministrová lek
tvrdí, že ty leky tady jsou,
ale je skutečně problematické se k ním dostat.
Čistě teoreticky by mělo být možné to dostopovat,
protože státní ústav pro kontrolé,
či v přeci má k dispozici všechny šar,
že úplně detailní informace o tom,
odkud kam ten lek putuje.
Je to pravda sukl tyhle data má
a koráci se myslí, že s nimi umí úplně dobře pracovat.
Já myslím, že oni vydávají tyhle
leky a to dohledávání leků.
Řekněme, po krabičkách,
čo by měli být teoreticky schopni,
tak přijdeš nedělají,
pravda podobně je to z kapacitních důvodů,
protože to je poměrně náročná práce,
ale je pravda, že tady tady jsou
a měla by se vyrůžit lepe.
V Česku pořád chybí některé leky.

Teď především penicilín,
hlavní výrobce přerušili ho do dávky.
Podle přeměra je situace složitá v celé Evropě.
Vyřeší týma, jako hlavní úkol,
ministerstvo zdravotnictví.
To by mělo podle předsedy vlády
intenzivně komunikovat a vysvětlovat.
Musíme dál pracovat na tom,
aby nečeště občané neodcházely
z lékáren bez léku,
který dostali přede psám.
V svýrobci a distributori se podařilo
během uplynulých měsíců
dojednat pro příští měsíce
takové množství antibiotik
ať už penicilinových či jiných,
že s potřeba během následující sezóny
bude plně pokryta s dostatečnou rezervou.
No a jak na tohle všechno tady reaguje
ministerstvo zdravotnictví, Martiné?
Je to zjevně velmi složitý problém.
Už jsme tady konec konců s tebou o něm jednou mluvili.
Dotýkali jsme se třeba i té cenotvorby.
Tak je v možné v tuhle chvíli
z kroků ministerstva,
i třeba s vystoupení vlastímila válka
ministra stopnula 9 vystopovat,
za jak velký problém ministerstvo
tu situaci považuje.
Ministerstvo už se dostalo do fáze,
kdy ten problém nepopírá a připouští,
což je po krokistí.
Obecně vlastímil válek argumentuje
tím, že dělá úplně všechno,
co je možné, že prostě nemůže dělat víc.
Ta jeho argumentace
stojí na několika pilířích.
Ten hlavní je, že ten problém je celoevropský
a v teore titky nemá žádné české řešení,
a všechno všechno vršit na Evropské úrovni,
můžeme se tady snažit o nějaké věci,
ale prostě výrobci nedodávají.
Nicméně to platí, bych řekl,
jenom u některých přípravků,

které skutečně chybějí po celé Evropě,
neplatí to v případě
toho penicilinu, který v okolných státech
poměrně běžně k sehnání je.
A teď proměžetě do toho
zkočím, to se bavíme o těch
zdrojových hládkách, které vznikají
převážně na asijských trzích,
hlavně v Číně, a ty v tuhle chvíli
chybějí těm výrobcům v Evropě,
kteří by mohli vyrábět další léky.
Ano, to jsou ty rozbité do devatelské
retězce, které hodně poškodil covid
a zasáhl právě Asia
odkud sem měří velká většina
těch účinných látek,
které se pak tady spracovávají do těch
konečných léčiv.
To se týká tedy především
a to je ten problém, který už známe
několik měsíců.
Penicilinu se to týká částečně taky.
Na druhé straně je potřeba připomenout,
že jeden z těch 3 dodavatelů je
slovenská firma BB Farma,
která má přidruženou v jedné ze svých
společností, přímo i výrobu
té účinné látky penicilinu.
Takže tady je skutečně problém
jenom v té ceně, za kterou to
český stát je ochotenot té firmy kupovat,
jinak já si je bezpečnější dodavatelský retězec,
dvě slovenské firmy umím těžko představit.
No a co říká minister
v argumentaci na tuhle otázku
asice na cenovou politiků
států, která podle těch
firmy k tomu, že jsem prostě nemají
zájem exportovat?
Velmi opatrně připouští,
že bude potřeba s tím něco udělat.
V konkrétním případě je tez společnosti
BB Farma, která dodává ten vp.
Tak si myslím, že tady na ní už jsou

někde pokročilé fázi a myslím,
že by ta společnost měla
někdy koncem září obnovit
dodávky do Česka za vyšší cenu.
Problem je v tom, že tu cenotvorbu
dělá primárně státní ústav pro kontrolu léčiv
a ona se dělá ve správním řízení
a to je něco, co prostě
nejde udělat úplně přes noc.
Můžeme se bavit o tom,
jak moc flexibilní to může být,
ale pořád je potřeba splnit nějaká kryteria
a nějaké náležitosti
a je to úřední proces, který nějakou dobu trvá.
No a může se tedy podařit
před podzimem zajistit
až o 20% větší
počet antibiotik,
než předchozím období, což tvrdí ministr Válek?
Já se obávám,
že ty sliby ministra Válka
jsou hodně nacazene.
Až bych skoro řekl zbytečně,
protože on tady skutečně pracuje
s násobkem, z potřeby
i běžné těch antibiotik.
Já to na jednu stranu chápu,
protože ten úlek z toho,
že ten penicilin není je veliký
a som říkám, že je dává smysl
toho léku slíbit hodně,
ale je otázka, jestli tyhle dodávky
zejména těch 300 tisíc balení
dokonce listopadu, jestli je to vůbec reálné,
protože třeba kolegové z dehniku N
obvolali ty 3 výrobce,
o kterých jsme tady mluvili
a tě rozhodně takové dodávky
nikomu nepřislíbili,
pohybujeme se ořádně
v nějakých desítkách tisíc balení,
které jsou schopně ochotně dodat.
A zároveň ministrstvo nekomunikuje
tisíc balení má vzít,

takže tady trošku to zase dostává
nějaké trhliny z hlediska
tedy uvěry hodnoti.
Tomatěny my už jsme se dotkli
toho dalšího argumentu ministrstva,
to je tedy to, že v Evropě
není dostatek firem v tuhle chvíli,
které jsou schopné ten penicidín dodávat.
Když se díváme na důvody
proč to tak tedy je?
Je to celé jenom otázka
v těch dodavatelských vztahů
s Ázi, nebo je to měšně něco jiného?
Pokud se bavíme o tom,
že v skutečně některé fabriky
v Evropě nejsou schopné výroby
dostatečné množství některých léků,
tak tady a no, tady asi budou na vyně
ty zpřetrhané a poškozené
dodavatelské řetěstce, to, že v Ázi
také stoupla spotřebá těchhle těch látek,
takže ty firmy, které to tam vyrábí,
jak to nechávají primárně tam,
nicméně tohle je skutečně
tohle je vědom účasti těch léku
spousty jiných, hraj je větší roli
právě ta cenotvorba,
a nebo případně ta neochota
ministerstva, jednat po nějakých
mimořádných cestách.
A pokud tedy, ale ten vychozí argument je,
že ten samý problém by mělo řešit více
Evropských zemítak, jak tomu přistupují oni?
Ty nástroje, které se volí
v zahraniční jsou různé,
Česko na příklad nemá léky
ve státních motných rezervách,
jedná se o tom, že by se to mohlo změni,
tak mají třeba léky
v motných rezervách, takže tam existuje
nějaký polštář pro případku
výpadku těch úplně základních
léku. Některé země mají
vstřísnější cenovou politiku, o tomu

jsme mluvili prostě platí dodavatelům
za léky víc, více se jim vyplatí
tam ty přípravky vozit.
A je pravda, že teď už se v Evropě
poměrně rozmáha i snaha
o jakou si lékovou suverenitu.
To znamená, že rostou po Evropě
různé továrny,
například ve Francii, je tu vším
staví jednu, ale to je všechno běh
na velmi dlouhou trádu, tam myslím, že v té Francii
vtahování trvá něco kolem 3 let, a vztálo
to není úplně v dohledu, že by byl
hotov. Ale je to věc, která pravdě
pro mě přijde na předřes i u nás,
a pokud budeme mířit na středně do býh
horizont 5, 6, 10 let, tak
je to něco, o čím určitě má smysle
se bavit. A je to reálné, nebo možné,
když se mohlo ty klíčové léky začít vyrábět
samo představilo třeba ministerstvo
zdravotnictví v tomhle ohledu nějakou
úcelenou koncepci, jak dosáhnout
lékové souběstačnosti v Česku.
Ne, to jsem nezachytil, že by skutečně
existovala nějaká úcelená koncepce.
Zachytil jsem ze strany ministerstva několikových
nápadů, nebo ze strany ministra, možná
zpíchn vlastním válek, přišel
pokud se nepletu z myšlenkou, že by se
léky mohli vyrábět na farmace útických
fakultách, kde určité výrobní kapacity
jukových důvodů jsou.
Prostě pomoci
těm univerzitám, kde farmace útická
fakultá, co znají tam dostatek
těch, kteří jsou schopní,
jak si v té výrobě být,
tak zkusit
tam vybudovat
závod, který by nějakým způsobem
vyrábila generika,
a ve smyslu
i toho, že to bude muset být

suvenované nějakým způsobem buď
v státu, což je zajímavý
scénář, není to úplně vyloučené,
ale vyžerovalo by to
taky mohutné investice
minimálně do zvyšování kapacity
těch výrobních linek, a tak čili
není to něco, co by by bylo úplně
po ruce možná, je to okousek víc po ruce,
než stavět novou farmace útickou
fabriku na zelené louce.

Udlevně nejrealně i teď asi vypadá
iniciativa těch samotných lékárníků,
kteří říkali, že pokud by minister
dokázal zajistit penicillin
ucurový účinou vládku samotnou,
takže by byli schopni vyrobit
ten penicillin ve svých lékárnách
v tom noštvi, ve kterém přibližně
je a bude potřeba.

V případě, že ta účinná látka je,
tak ta příprava potom
v žádném případě nemůže dlouhodobě
nahradit tu hromadnou výrobu.
To je iniciativa, která podle mě
by stála za úvahu, nevím,
přesně jak se knítet ministerstvo stává,
myslím si, že nijak zvlášť vstřícně,
už je se stáčen, na podzín
budeme brát na anginy
penicillin magistraliterek,
k se říká ten vyrobený v lékárnách.
Podme se ještě podívat konkrétně,
na to, jakým způsobem
v té krizi postupujeme minister zdravotnictví
vlastimil válek.

V tuhle chvíli na něj míří docela silná kritika
ze strany lékárníků,
těch samotných farmaceutických firem,
lekařů, na konec i pacientů.
Ale zdá se, že ve vškeré
ty výtky k loužou po ministrovi
docela bez následku. Čím to, Martin, je?
Jo, pan ministr válek má

velké sebevěromí a
pevnou politickou pozici.
To jsou dvě věci, které se tady scházejí do hromady
a umožňují mu
určitou nezranitelnost,
kterou momentálně disponuje.
A navíc, já zmyslím, že on skutečně věří
tomu, že dělá všechno, co je možné,
má oslatně na ministerstvu
náměstka Jakuba Dvořáčka, což je
skutečně vžpičkový expert
v politiku. Takže
já si myslím, že on je skutečně
s svým výkonem spokojený.
Často nereaguje úplně racionálně
v některých debatách. Měkdy má
tendenci ten problém, zkraje popírat,
to jsme viděli, jak třeba v energetické krizy
tak u těch paracetamolových léků
tak teď u toho penicilínu vysky začíná
tím, že ten problém jako neexistuje
a ty léky jsou. A je potřeba říct,
že máme situaci plně pod kontrolou
byť. Ty důkazy jsou
velmi jednoduché a prosté a
dová noc bude
v českých lékárnách nerofen
a v českých lékárnách
dová noc nerofen je.
Vyřešili jsme situaci
s penicilinem. Penicilin
dneska v České republice je.
Jak pro děti, tak pro dospělé.
A když se tedy ukáží, že ty léky nejsou
tak připustíme, že ten problém
existuje. Rekneme, že je celoevropský
a že to není z daleká chyba
českého ministra. Ten problém
je celoevropský.
Ten problém je opravdu ve všech
zemích.
Já řeknu tři země
jako příklad a to byl pro mě největší
šok na tom jednání ve stokmolu

ministru, proto jsem ani já nedí.
A pak většinou přichází fáze, kdy
začne ministr válek vyhrožovat rezignací.
Já si trochu vnud říct, že pokud nebudou
zajištěny fakultní
nemocnicím dodávky energie, tak já nebudu
minister zdravotnictví. To bylo
plasicky většině energetické krize, kdy
prohlásil, že pokud nebudou mít
vzimě, tak on nebude minister
a zařídí, že to má minister svoj pomyslu.
Jednáme nejenom zvírobcí České republice,
jednáme i zvírobcí mimo Českou
republiku a registrujeme nebo
pracujeme na registraci další chvírem.
Oslovedli jsme výrobce, a te asi
zbytečné všechno vyjmenovávat.
Připravili jsme legislativu, která to
zaručí a ano
jsem ochotendán hlavu naš palek,
že situaci na podzim budeme mít
polkontrolou.
A teď zase v květnout letos
hlásor, že dává hlavu naš palek
na to, že na podzim lejky budou.
Uvidíme, jak tohle situaci s tím
špalkem na podzim vyhodnutí,
ale je to tak, že
jahopozice je pevná.
A čím se mu to podařilo
vybudovat si takhle
silné opevněhni
v rámci těch politických struktura
vztahu, jakou reli má v tůle chvíli
své straně top 09 i ve vládě.
To je tak nepostradatelný?
Já bych si trofnou tvrdě, že kdyby byly
ty moceňské karty rozdány trošku jiná,
než jsou dnes, tak
už by vlastimil válek asi ministrem
nebyl. Ale jedna věc
je, že na ministrstvu zravoje těch dnes nikdy
není žádný velký nával.
To je opravdu náročná funkce,

málo která strana má
vyprofilovaného experta, který by
si do té židle mohlo zítra sednout.
A neudělalo ta vostudu.
To je tutečně problém 1.
No a zároveň válek je klíčovou
postavou jedné z koališních strán,
že všechny strany, kromě top 09
mají ve vládě svého předsedu.
Top 09 tam předsedu nemá,
protože předsedu kyně Market a Pekarová
damová šla řidi cněmovnu,
takže nejvíše postaveným členem
je místo předseda top 09
vlastimil válek. To znamená, že odvolat jeho
zvlády je stejně
složitě nebo stejně citlivé,
řekněme spíš, jako odvolat
stejně vlády.
Navíc on je pro top 09 těžko postředitelný
v tom, že je výraznou a známou tváří
nepopulární, nepochybně v těch
žebříčcích paná dolu,
ale a spoň ho lidé znají.
Druhým zástupcem top 09
ve vládě Helena Langšánová,
kterou nezná vůbec nikdo podle těch tabule.
Takže on je i v tomhle
takovým důležitým brandem
pro top 09 trošku v tom připomíná
myslím pozdního merozlava Kalouska,
který taky rozhodně nevítezil
to prostě výrazná tvář té strany,
která se dala v některých situacích
nějakým způsobem využít.
Takže ani top 09
ani vláda si prostě nemůže dozdobě dovolit
o vlasti Mila Válka přijít, takže
jeho pozice je skutečně poměrně bytelná.
Petr Fiala jej občas kritizuje
odvolává se na nějakou jeho
odpovědnost aťují za situaci
zléky nebo za třeba následky
té kousy ikémo, které jsme psali

a i v tomhle pořadu oni několikrát hovořili.
Ta kritika je ale vždycky velmi opatrná
a nevidím jako úplně
pravděpodobné, že by vlasti Mila Válka
zvlády v nejbližších měsících odešel.
A dá se v tuhle chvíli
z těch informacích, které jsou k dispozici
i právě zlem těm kousám,
které si změňoval třeba ke kouse ikém
a tak dál vyvodit definitivní závěr
ohledně působení ministra Válka
je v tuhle chvíli můžem na své místě
v tom svém konkrétním rezortu zdravotnictví.
Na to se těžko odpovídá.
Asi nemyslím, že existuje někdo,
kdo by dokázal na to ministerstvo
přijít a rázem vyřešit
problémy, které jsou ať už zleky
nebo nějakými systému
vyjstími věcmi v českém zdravotnictví.
Ono je to skutečně velmi komplikované.
Ta vlada není v lehké situaci
a ani pan minister Válek není v lehké situaci.
Na druhé straně
myslím si, že by tomu rezortu
prospěla výrazně šikovnější
méně, povýšená
méně, aroganitní
a více srozumitelná
komunikace, což
není silná disciplína
vlastímila válka
a třeba v té situaci z léky
si myslím, že by to ministerstvo
mělo komunikovat významně
lépe, než to děla.
Ale je pravda, že
já už u vlastímila válka
ani nevidím vůlik nějakým
vloubším systémovým změnám, které ještě
třeba v programovém prohlášení vlády
takže
na otázku, jestli je to už na své místě
kdybych měl odpovědět, ano

ne, tak bych asi odpověděl, že
v tuhle chvíli už ne.
On třeba argumentoval i tím najaře,
když se ty debaty o nedostacích
léků vedli docela intenzivně,
že prosadí novelu
zákon o léčivech, ale
od té doby si ceta novela
duputovala do sněmovny,
nicméně prošla zatím jenom prvním čtením,
tak jak si to vysvětlí,
když to nedostatkem vůle ochoty
nebo jsou tam i jiné faktory
a nebo je to třeba jenom nedostatek
ve politické píce, která by tohle
vlastně dotála dokonce?
To je správná otázka, jsem změl kroměté
obecné politické odpovědnosti za tu situaci
z léky, za kterou si se minister
bezprostředně nemůže, ale
ta politická odpovědnost leží na něm.
Tak tohle je takové konkrétní
politické selhání.
To, že vláda svolávala mimořádné schůze k vůli,
ale kvůli zákonů léčivých
i nespolečná. Pokud by Válek
dokázal přesvědčit zbytek vlády,
že je to tak zásadní priorita pro něj,
že je nezbytně nutné, aby to od podzimu platilo,
tak skutečně mohla být kvůli to mohle
zákonů další mimořádná schůze,
další noční, dlouhá jednání
a tak dále Válek to neudělal
nebo ty kolegi nepresvědčil.
Což je prostě selhání, protože ten zákon
kvůli tomu bude platit, řekněme,
když je nejlepší hrybkové sezóny,
v nejlepším případě, pokud vůbec projde.
Takže tohle je nepochybně politická
prohranění první. A myslím,
že Válek obecně, když dojde
na nějaké střety v té vlády,
tak patří spíš k tím slapším kusům,
na kterých si ostatní ministři

trošku hojí rozpočty, protože
když během toho prvního
zestavování rozpočtu tohle vládu
v rozpočtovém provizoriu,
bylo potřeba udělat největší úsporu,
ale systém vyřešného zdravotního pojiftiní
přišel o 14 miliard.
A tohle byl Válek připustíli,
je pravda, že to vyměnil za nějaké jiné ústupky,
ale rozhodně to nebylo něco,
co by se dalo vydávat za velké politické výtěství.
A Martiné, když se povzneseme
vlastně na tohle všechno,
ještě díváme se na ten příběh
penicilínový a možná teda
šířeji nedostatku léčiv
na Českém trhu. To by je
jako dlouhodobému pozorovateli
přišlovení i vládních kroků
a vládních politik.
Ukazuje se ti tam nějaké propojící téma,
které by ilustrovalo,
jak ty jednotlivé složky
ke zdravotnictví přistupuje
a jak podobný ty problému řeší?
Já myslím, že je na tom vydět
několik takových obecných přístupů
Českých, politických
a zdravotnickopolitických, řekněme.
Ten zásadní je,
že jsme zase světky flikování problémů
ze dne na den, nebo
prvá x měsíců
přes rok. Víme,
že situace zléky je špatná,
tak vlastně jsme se dostali jenom
do fáze, kdy ministr
se snaží třešit flexibilně
nějaké mimořádné dodávky,
jedná, kdo ví schým
o kdo ví čem, to nevíme.
To je, myslím, jeden problém,
který máme obecně zlesčím.
A ten druhý, který se myslím,

že je možná ještě závažnější,
tak je tam izerná práce z daty.
Vlastně mě pracovat a tohle se dáří
stám měř o každém oboru politiky
a ve zdravotnictví to platí
trojná SOP,
ohledně dat o kvalitě péče,
ohledně dat o efektivitě péče,
ohledně dat o, řekněme,
nějakých chybách, které se
ve zdravotnictví dějí,
všechno to někde leží,
ale neumíme to vzít a neumíme to analyzovat,
neumíme to číst a neumíme se
z toho poučit.
Martin Čoban, komentátor se znam z prav.
Děkujeme. Děkuji moc za pozvání.
A to je ze středečního vydání
podcastu 559 Vše.
Děkujeme, že nás posloucháte
a že se za námi vracíte,
pokud nás posloucháte rádi,
vypravte se s námi znovu i na scenu
k příští týden
12. a 13. září
v kulturní křižovatce vzlet,
džurnalistika, vyprávění
a audio do všechno
v experimentálním provedení
společně s týmem zletu.
Podrobnosti najdete na stránce
vzlet.cz samozřejmě i na našich
sociálních sítích.
Pokud máte nějaké dotazy,
píšte nám, naše adresa je za minutu
6. zavináč soz.cz
To byla Lenka Kabrhelová.
Těším se zítra.
Těším se zítra.